

ДЕ ВЕНЕРИНІ ЧЕРЕВИЧКИ, ТАМ І... КОЗОБОРОДНИК

може не зауважити надзвичайного розмаїття рослин, які часто є унікальними для нашого краю.

На, приблизно, тригектарній площі з березня по серпень можна милуватись десятками видів квіткових рослин (первоцвіту, різних видів анемон, дивини, дягель, меліси, фіалки, дзвіночків, герані, конюшини, ромашки, горошку і т.п.). Водночас тут зустрічаються і рідкісні представники флори: конвалія, горицвіт весняний, любка дволиста, лілія лісова, венерині черевички, козобородник і зовсім не притаманна для нашої природної зони ковила, яка золотими косами переливається на схилах пагорба. Окрасою цього пагорба є також рослина, яка невеликим ареалом оселилась на підвищенному схилі крейдяних відкладів – відкасник татарниколистий.

Саме ці унікальні рослини привернули увагу до пагорба професора Національного ботанічного саду, що у Києві,

доктора біологічних наук, завідувача відділенням природної флори Віктора Івановича Мельника. Обстеживши територію разом із науковцями з Луцька і Рівного, він запропонував виокремити її природоохоронну зону. На даний час розпочаті роботи з більш детального вивчення об'єкта з метою наукового обґрунтування відкриття заповідної території. Це якраз та цікава інформація, про яку згадував журналіст Віталій Тарасюк у публікації про свято першовересневого дзвоника у Владиславівській ЗШ I-II ступенів.

Сподіваюсь, що спільними зусиллями науковців, місцевих жителів, районної влади на Млинівщині вдасться зберегти унікальний клаптик території, який дасть можливість милуватися повноцінною красою природи і наступним поколінням.

**Олег ЛЕВЧУК,
депутат районної ради, директор
Владиславівської ЗШ I-II ступенів.**

На околицях Млинова годі віднайти місця, яких би, як кажуть, не змінила рука людини. І невеличкі острівці лісу, які милують око усіх, хто мандрує автотрасою з Млинова на Рівне, на жаль, теж зазнають вражаючих змін.

Але в одному з лісових масивів біля Владиславівки, який скоріше нагадує парк, ніж ліс, якимось дивом зберігся унікальний осередок представників рослинного світу. І хоча «цивілізація» знаходиться над цією оазою природи, в прямому розумінні слова, над головою у вигляді високовольтних ліній, кожна людина, котра любить вдивлятися у довкілля, не